

Publicerad 2008-08-14 00:25 av Malina

dystert firande i en så fruktansvärt stillsam vardag.

fyra kilo

vem är det som märker

när jag inte längre är din?

ett sår på vristen

vem märker

när du inte längre finns kvar

gick gjorde du

och kvar lämnade du ett hjärta

tomt och livlöst

ett brustet hjärta i ett tomt intet

var ska jag gömma mig när allt är som bäddat för att bli hittat

hela jag är blottad

klar som en tår längs en porslinskind

vit som sammet

omöjligt att göra ogjort

jag har krossat mitt första hjärta

samtidigt drog jag ned mig

krossade hela mig

orkar inte stå

sitta

klara mig själv

ensam i mörkret

rädslan smärtar

viker mig bort

kan inte glömma

och inte titta bort

i mitt huvud är allt så klart

klarare än när det inträffade

en blodig hand på fönsterrutan

snälla ta bort mig från det som kallas verkligheten
bygg mig en ny
låt mig vara med dig

~~snygga fan, du är det enda jag begär~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Malina med Poeter.se id #7720 innehar upphovsrätten